

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 16Co/63/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3718202980
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Záleská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3718202980.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Záleskej a členov senátu JUDr. Ivici Čelkovej a Mgr. Ivana Kubínyiho v právnej veci žalobcu Prima banka Slovensko, a.s. so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému M. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XX/XX-XX, XXX XX C. H., o zaplatenie 5.251,25 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 6Csp/62/2018-104 zo dňa 13.marca 2019, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v časti výroku III., v ktorom súd prvej inštancie povolil žalovanému splácať sumu 4.847,90 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 18.09.2018 do zaplatenia v pravidelných mesačných splátkach po 150,- eur vždy k poslednému dňu v mesiaci, pričom prvá splátka je splatná v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom rozsudok nadobudne právoplatnosť s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia a vo výroku IV. p o t v r d z u j e .

Žalovanému sa proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 6Csp/62/2018-104 zo dňa 13.marca 2019 výrokom I. návrh žalovaného na prerušenie konania zamietol, výrokom II. konanie v časti o zaplatenie 403,35 Eur, úroku 163,59 Eur, úroku z omeškania 2,25 eur, úroku 8,90 % ročne z istiny 5.251,25 Eur od 18.9.2018 do zaplatenia, úroku z omeškania 5 % ročne zo sumy 403,35 Eur od 18.9.2018 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov 163,59 Eur od 18.9.2018 do zaplatenia, nezaplatených poplatkov za poistenie vo výške 4,08 Eur zastavil, výrokom III. zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 4.847,90 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 18.09.2018 do zaplatenia, ktorú sumu je povinný žalovaný spolu s úrokom z omeškania splácať žalobcovi v pravidelných mesačných splátkach po 150,- Eur vždy k poslednému dňu v mesiaci, pričom prvá splátka je splatná v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom rozsudok nadobudne právoplatnosť s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia a výrokom IV. určil, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 71,84 %, ktorú náhradu trov konania je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi do 3 dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, ktoré po právoplatnosti rozsudku vydá súdny úradník.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu 5.251,25 Eur, úrok 163,59 Eur, úrok z omeškania 2,25 Eur, úrok 8,90 % ročne z nezaplatennej istiny 5.251,25 Eur od 18.9.2018 do zaplatenia, úrok z omeškania 5% ročne z nezaplatených úrokov 163,59 Eur od 18.9.2018 do zaplatenia, nezaplatené poplatky za poistenie vo výške 4,08 Eur a náhrady trov konania. Uviedol, že dňa 4.8.2017 uzatvoril so žalovaným Úverovú zmluvu č. 000000000430884, na základe ktorej poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 5.700 Eur. Poskytnutý úver a úroky sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach, pričom celý úver s príslušenstvom bol žalovaný povinný splatiť do 14.7.2025. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Obchodné podmienky žalobcu pre úvery občanom a Všeobecné obchodné podmienky žalobcu. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti, prestal uhrádzať jednotlivé splátky riadne a včas, a preto žalobca na základe výzvy na predčasné splatenie úveru rozhodol o predčasnej splatnosti úveru dňa 17.9.2018 v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka v súlade s úverovou zmluvou a Obchodnými podmienkami žalobcu pre úvery občanom, a to po zaslaní upozornenia na omeškanie a možnosť predčasného zosplatnenia, opakovaným upozornením zo dňa 13.7.2018. Pohľadávka žalobcu voči žalovanému ku dňu predčasného zosplatnenia (dňa 17.9.2018) predstavovala sumu 5.481,17 Eur a pozostávala zo sumy nesplatennej istiny 5.251,25 Eur (do dňa zosplatnenia žalovaný na istinu uhradil sumu 448,75 Eur), zmluvných úrokov vo výške 163,59 Eur vypočítaných pri úrokovej sadzbe 8,90 %, úrokov z omeškania vo výške 2,25 Eur pri úrokovej sadzbe 5 % ročne, poplatkov 60 Eur, ktoré si žalobca od žalovaného v súdnom konaní neuplatňuje a poplatkov za poistenie vo výške 4,08 Eur. Po doručení žaloby žalovanému, žalobca písomným podaním zo dňa 21.1.2019 zobral svoju žalobu čiastočne späť z dôvodu čiastočných úhrad zo strany žalovaného a následne sa domáhal zaplatenia istiny 4.847,90 eur a úroku z omeškania 5% ročne z nezaplatennej istiny 4.847,90 eur od 18.9.2018 do zaplatenia.

3. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným vznikol právny vzťah zo zmluvy o úvere uzatvorenej podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Uvedená zmluva je zároveň spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Uvedenou zmluvou sa žalobca ako banka v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti zaviazal poskytnúť žalovanému ako fyzickej osobe - nepodnikateľovi peňažné prostriedky a žalovaný sa zaviazal úver splácať v pravidelných mesačných splátkach. Ďalej mal súd za preukázané, že žalobca poskytol žalovanému finančné prostriedky vo výške 5.700 Eur za dojednaných zmluvných podmienok, ktoré však žalovaný nesplácal riadne a včas. Žalobca preto vyzval žalovaného v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka na zaplatenie omeškaných splátok s tým, že ho upozornil, že v prípade neuhradenia dlžnej sumy si uplatní právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka a požiadala o zaplatenie celej pohľadávky. Pretože žalovaný napriek výzve svoj dlh neuhradil, žalobca v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka, bodom 8.12 písm. (b) Všeobecných obchodných podmienok, bodom 2.9.1. v spojení s bodom 2.8 písm. a) Obchodných podmienok pre úvery občanom - Prima banky žalobcu, predmetný úver ku dňu 17.9.2018 dôvodne predčasne zosplatnil. Žalovanému bola preukázateľne doručená tak výzva pred zosplatnením ako aj samotná listina o zosplatnení úveru, čo mal súd za preukázané zo žalobcom pripojených doručeníek a čo napokon žalovaný na pojednávaní ani nespochybnil. Súd vychádzajúc z nesporných skutkových tvrdení mal ďalej za preukázané, že žalovaný na úver zaplatil celkom sumu vo výške 852,10 Eur, teda žalobca sa dôvodne domáhal zaplatenia istiny vo výške 4.847,90 Eur / čo predstavuje sumu úveru 5.700 Eur - úhrady žalovaného 852,10 Eur/. Pretože žalobca preukázal svoje tvrdenia

o tom, že žalovaný takto špecifikovaný dlh žalobcovi neuhradil, súd v tejto časti žalobe vyhovel. Ako dôvodný súd vyhodnotil v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka aj žalobcom uplatnený úrok z omeškania z dlžnej istiny a nezaplatených úrokov v súlade s § 3 ods. 1, § 10d ods. 2 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., teda 5 % ročne, keďže základná sadzba ECB bola k prvému dňu omeškania, ktorým bol prvý deň nasledujúci po zosplatnení úveru, t.j. 18.9.2018 vo výške 0 %, ktorá sa zvyšuje o 5 percentuálnych bodov. Vzhľadom na uvedené súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5 % ročne

z nezaplatennej istiny z nezaplatennej istiny 4.847,90 Eur od 18.9.2018 do zaplatenia, ktoré si žalobca uplatnil dôvodne počnúc nasledujúcim dňom po vyhlásení predčasnej splatnosti až do zaplatenia. Žalovaný žiadal, aby mu súd povolil splácať dlh voči žalobcovi v mesačných splátkach. Pri rozhodovaní

o povolení splácania dlžnej sumy formou splátok, súd zohľadnil finančnú situáciu žalovaného, ktorý je síce zamestnaný, avšak má neúmerne množstvo dlhov, preto preukázateľne nie je v jeho schopnostiach uhradiť žalobcovi priznanú sumu jednorázovo. Z uvedeného dôvodu súd v zmysle § 232 ods.4 CSP povolil žalovanému splácať dlh v pravidelných mesačných splátkach po 150 eur, ktorá suma zodpovedá jednak schopnostiam žalovaného a zároveň takýmto spôsobom bude žalovaná suma uhradená v priebehu cca 3 rokov (vychádzajúc jednak z výšky žalovanej istiny 4847,90 Eur ako aj výšky priznaného úroku z omeškania za jeden mesiac cca 20 Eur t.j. ročne 242,40 Eur/12 mes.), teda v primeranej dobe, v dôsledku čoho nebude týmto spôsobom poškodený ani žalobca. Zároveň pokiaľ žalovaný výhodu splátok nevyužije a dlh prestane platiť, uvedený dlh sa stane splatným naraz, čo by pre žalovaného predstavovalo náklady navyše v podobe trov exekučného konania. V časti o zaplatenie sumy 403,35 Eur, úroku 163,59 Eur, úroku

z omeškania 2,25 Eur, úroku 8,90 % ročne z istiny 5.251,25 Eur od 18.9.2018 do zaplatenia, úroku z omeškania 5 % ročne z 403,35 Eur od 18.9.2018 do zaplatenia, úroku z omeškania

5 % ročne z nezaplatených úrokov 163,59 Eur od 18.9.2018 do zaplatenia, nezaplatených poplatkov za poistenie 4,08 Eur, súd konanie zastavil v zmysle § 145 ods. 2 CSP, nakoľko

k tomuto späťvzatiu došlo až po doručení žaloby žalovanému. Súd žalobu v časti uplatneného úroku z úveru po zosplatnení, teda v časti úrokov vo výške 8,90 % ročne z nezaplatennej istiny 5.251,25 Eur od 18.9.2018 do zaplatenia ako nedôvodnú zamietol. Súd sa nestotožnil

s názorom žalobcu, že má nárok na úrok z úveru aj po zosplatnení úveru. Podľa názoru súdu, úrok z úveru prináleží veriteľovi (žalobcovi) len do zosplatnenia, od tohto momentu má žalobca ako veriteľ nárok na úrok z omeškania. Podľa ustálenej súdnej praxe, dohodnuté úroky (zmluvné úroky) z poskytnutých peňažných prostriedkov patria len do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania.

V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu a to jednak v podobe úrokov z úveru, ale aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi žalobcom a žalovaným. Pokiaľ žalobca ako veriteľ považoval celý dlh za splatný, potom nastupuje režim platenia úrokov z omeškania, a nie už úrokov z úveru. Právny názor, podľa ktorého veriteľovi po zosplatnení úveru nepatria zmluvné úroky ale úroky z omeškania, považuje aj Ústavný súd Slovenskej republiky za ústavne akceptovateľný, ktorý názor vyslovil v rozhodnutí sp. zn. IV. ÚS 476/2012 zo dňa 18.09.2012. Záver, podľa ktorého veriteľovi po zosplatnení úveru nepatria zmluvné úroky vyslovil aj Krajský súd v Prešove v rozsudku sp. zn. 6Co/190/2014 zo dňa 30.06.2015, ktorý uzavrel, že ak v dôsledku predčasného zosplatnenia úveru nastane stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. K rovnakým záverom dospel aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozsudku sp. zn. 15Co/871/2014 zo dňa 02.09.2015 a Krajský súd v Trenčíne v rozsudkoch sp. zn. 5Co/479/2015 zo dňa 10.02.2016 a sp. zn. 6Co/304/2015 zo dňa 18.07.2017, sp. zn. 27Co/220/2017 zo dňa 28.11.2017, sp. zn. 6Co/303/2017 zo dňa 18.07.2017. Zároveň súd zamietol aj návrh žalovaného na prerušenie konania v zmysle § 162 CSP, nakoľko v danom prípade nebol naplnený ani jeden z dôvodov taxatívne stanovených v § 162 CSP, pre ktorý by súd musel prerušiť konanie. Žalobcovi ako strane sporu, ktorá mala vo veci čiastočný úspech, priznal náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie a bránenie práva v rozsahu 71,84 %. Pri určení rozsahu náhrady trov konania súd vychádzal z uplatneného nároku, ktorý v prípade nároku určeného percentom súd pre výpočet náhrady trov konania vyčíslil ku dňu rozhodnutia, t. j. k 13.3.2019. Žalobca teda celkovo žiadal, aby ku dňu rozhodnutia mu žalovaný zaplatil sumu 5.779,08 Eur (čo predstavuje istinu 5.251,25 Eur, úrok 163,59 Eur, úrok z omeškania 2,25 Eur, úrok 8,90 % ročne z nezaplatennej istiny 5.251,25 Eur od 18.9.2018 do 13.3.2019 = 226,63 Eur, úrok z omeškania 5 % ročne z nezaplatennej istiny 5.251,25 Eur od 18.9.2018 do 13.3.2019 = 127,32 Eur, úrok z omeškania 5 % ročne

z nezaplatených úrokov 163,59 Eur od 18.9.2018 do 13.3.2019 = 3,96 Eur, nezaplatené poplatky za poistenie 4,08 Eur). Žalobca bol úspešný čo do sumy 4.965,44 Eur, čo predstavuje istinu 4.847,90 Eur a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.847,90 Eur od 18.9.2018 do 13.3.2019 = 117,54 Eur. V časti, v ktorej zobral žalobca žalobu späť, bol žalobca neúspešný, nakoľko k čiastočnému späťvzatiu žaloby došlo až v priebehu konania po tom, čo žalovaný namietal nesprávne určenie RPMN v zmluve. Žalobca bol teda úspešný

v rozsahu 85,92 % a neúspešný čo do 14,08 %, a preto mu vznikol nárok na náhradu trov v rozsahu 71,84 % (85,92 % - 14,08 %).

4. Proti tomuto rozhodnutiu do výroku III. a IV. podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Uviedol, že s uvedenými argumentmi súdu prvej inštancie sa nestotožňuje a považuje rozsudok

v napadnutej časti za nesprávny a odôvodňuje odvolanie tým, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP) a že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP). K výroku rozhodnutia súdu, ktorým povolil žalovanému splácať dlžnú sumu v splátkach, žalobca uviedol, že čo sa týka posúdenia samotných okolností prípadu, má žalobca za to, že súd nedostatočne zistil skutkový stav týkajúci sa možnosti žalovaného uhradiť dlžnú pohľadávku - nedostatočne preskúmal pomery žalovaného, ktoré by odôvodňovali rozhodnutie o splatnosti v splátkach a vychádzal iba z tvrdení žalovaného, ktorý neprodukoval žiadny dôkaz o svojej situácii a uvedený nezaobstaral ani súd. Z odôvodnenia súdu nie je zrejmé či v danej veci vykonal dokazovanie. Zákon explicitne podmieňuje alternáciu dĺžky paričnej lehoty odôvodnenosťou prípadu, teda súd nemôže určiť dlhšiu lehotu bez relevantných skutkových tvrdení podložených zodpovedajúcimi dôkazmi. Z vykonaného dokazovania vo veci súd nemohol adekvátnym spôsobom posúdiť komplexné pomery žalovaného. Okresný súd sa totiž nedostatočne zaoberal majetkovými pomermi žalovaného, svoje zistenia obmedzil iba o poukázanie na finančnú situáciu žalovaného a neúmerné množstvo dlhov žalovaného. Uvedené súd posúdil bez ďalšieho skúmania a preukazovania. Žalobca poznamenal, že posúdenie finančných možností žalovaného pre účely úhrady dlžnej pohľadávky by malo byť súčasťou aktivít v procese prípadného núteného výkonu súdneho rozhodnutia, kedy dôjde jednak k dôslednému zisteniu majetku žalovaného a jednak k voľbe najvhodnejšieho spôsobu výkonu rozhodnutia. Prítom pre posúdenie vymožitelnosti pohľadávky a voľbu vhodného spôsobu jej vymoženia nebude rozhodujúci iba predpokladaný mesačný príjem žalovaného a veľa ďalších záväzkov žalovaného, ale jeho celkové majetkové pomery. Z vyššie uvedeného teda jednoznačne vyplýva, že okresný súd jednak nedostatočne zistil skutkový stav, a teda nebola splnená podmienka, podľa ktorej súd v odôvodnených prípadoch môže určiť dlhšiu lehotu na plnenie a jednak okresný súd pri svojom rozhodnutí rozhodol nad zákonom dovolený rozsah, čo je v priamom rozpore a čl. 2 ods. 2 Ústavy SR, podľa ktorého „Štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon“. Oprávnenie súdu priznať plnenie v splátkach je výnimočné oprávnenie a každá takáto výnimka sa považuje za osobitnú výhodu dlžníka, ktorá však nesmie neprímerane zasahovať do právoplatne priznaných práv veriteľa. Ten totiž má vždy zaručené právo na uspokojenie priznaných nárokov v narušených súkromnoprávných vzťahoch. Z tohto hľadiska ide o zabezpečenie a realizáciu práva na súdnu ochranu veriteľa a zákonných záruk na definitívnu nápravu narušeného právneho vzťahu. Uvedená výhoda povinného musí byť podložená zistením všetkých potrebných skutočností, ktoré by presvedčivo zdôvodnili záver súdu, že vzhľadom na povahu prejednávanej veci je vhodné určiť, že peňažné plnenie možno uskutočniť v splátkach (R 87/1966). Hľadiskami pre úvahu súdu, či sa má žalovanému, ktorému platobnú povinnosť určil, priznať výhoda splátok, bude najmä - osobné a majetkové pomery strán, výšku priznaného plnenia, platobnú schopnosť žalovaného v konaní, prejavujú snahu o plnenie záväzku žalovaným, možnosť žalobcu domáhať sa plnenia jednotlivých splátok v prípade ich nedodržania, dobu, po ktorú by týmto spôsobom došlo k zaplateniu dlžnej sumy s tým, aby nepredstavovala neúmerné zvýhodnenie dlžníka na úkor veriteľa, ... V opačnom prípade by došlo k narušeniu vyváženej záujmov oboch strán sporu v smere faktického popretia právoplatne priznaných práv či možnému vzniku inej ujmy na oprávnených záujmoch žalobcu (rozsudok NS SR 7Cdo/116/2012 z 18.3.2013). Žalobca poukázal na skutočnosť, že splnenie dlhu v splátkach po 150 Eur mesačne bude trvať neprímerane dlho - len v časti istiny takmer 3 roky, čo poškodí nielen žalobcu ale aj samotného žalovaného, ktorému zatiaľ bude narastať príslušenstvo. Žalobca má za to, že výška priznanej splátky je neadekvátna výške žalovanej pohľadávky, pretože lehota na splatenie pohľadávky sa predĺžila do takej miery (len istina bude splácaná takmer 3 roky), že sa tým poprel samotný účel súdneho konania a takéto rozhodnutie nevedie k odstráneniu právnej neistoty. Výška splátky musí byť určená primerane tak, aby splátky neoprávneným spôsobom nezasiahli do práv žalobcu a v konečnom dôsledku aj žalovaného neúmerným predlžovaním splatnosti tým, že bude zaviazaný zaplatiť žalobcovi aj úrok z omeškania. Výhoda poskytnutá žalovanému v podobe umožnenia uhradiť dlh v neprímerane nízkych splátkach je zjavne neprímeranou oproti nevýhodnosti postavenia žalobcu a porušuje rovnosť účastníkov konania v občianskoprávných vzťahoch v zakotvenú v § 2 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na čas od podania žaloby na súd mal žalovaný možnosť prejavíť svoju snahu a záujem dlh uhrádzať a tým preukázať, že mohol priebežne peňažný dlh splácať aspoň v akej takej výške, ktorá by bola primeraná jeho finančným možnostiam. Žalovaný tak neuskutočnil a počas celého súdneho konania neuskutočnil ani jednu úhradu. Žalobca poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 12Co/145/2017-85 z 31.7.2017, č. k. 15Co/185/2017-136 z 27.9.2017, rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 8Co/116/2017-64 z 30.1.2018, rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 8Co/135/2017-86

z 25.5.2017, č. k. 8Co/157/2017-47 z 7.9.2017, uznesenie č. k. 6Co/49/2017-70 z 17.1.2018, uznesenie č. k. 6Co/164/2017-104 z 30.1.2018, č. k. 6Co/226/2017-95 z 25.10.2017, rozsudok č. k. 7Co/164/2018-336 z 27.9.2018, uznesenie Krajského súdu v Prešove č. k. 17Co/17/2017-63 z 27.7.2017, rozsudok č. k. 9Co/83/2017-60 z 7.9.2017, uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 4Co/320/2017-154 z 29.9.2017, uznesenie Krajského súdu v Trnave č. k. 23Co/392/2017-77 z 28.5.2018, rozsudok č. k. 24Co/322/2016-85 z 1.3.2017, č. k. 23Co/498/2016-72 z 15.5.2017, rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 11Co/91/2017-138 z 16.5.2017, č. k. 8Co/39/2017-99 z 28.6.2017, rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 7Co/154/2017-223 z 13.9.2017. K výroku rozhodnutia súdu, ktorým priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 71,84 %, žalobca uviedol, že súd priznal nárok na náhradu trov konania žalobcovi voči žalovanému v rozsahu 71,84 %, keď pri posudzovaní úspechu a neúspechu v konaní prihliadal nielen na úspech v konaní v časti istiny ale aj v časti príslušenstva. Žalobca má za to, že súd pri výpočte náhrady trov konania postupoval nesprávne, keď pri určení hodnoty sporu neprihliadal iba na žalovanú istinu. Ak sú úroky len príslušenstvom pohľadávky, pri posudzovaní miery úspechu sa na ne neprihliada (rozsudok KS Trnava č. k. 10CoPr/2/2016 z 27.7.2016), uznesenie NS SR č. k. 6Obo/243/2007

z 27.11.2008). Obdobne rozhodol aj Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 12Co/145/2017 zo dňa 27.3.2018. Poukázal na rozsudok Krajského súdu Nitra č. k. 25Co/40/2018 z 30.5.2018 a rozsudok Krajského súdu Nitra č. k. 25Co/90/2018 z 25.7.2018, rozsudok Krajského súdu Prešov č. k. 1Co/70/2018 z 8.11.2018. Žalobca má za to, že súd nemal pri posudzovaní úspechu prihliadať na úspech v časti príslušenstva, ale mal prihliadať na úspech v konaní iba v časti istiny. Navrhol, aby odvolací súd v zmysle § 388 CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil tak, že žalovaného zaviazal uhradiť dlh v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň žalobcovi prizná náhradu trov konania aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške zaplatených súdnych poplatkov.

5. Žalovaný sa o odvolaníu žalobcu nevyjadril.

6. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti výroku III. a IV. ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, keď v danej veci nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem.

7. K procesnému postupu odvolacieho súdu, ktorý prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 219 ods. 1 a 3 CSP, miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Trenčíne v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, dňa 14.4.2020 a na webovej stránke Krajského súdu v Trenčíne, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnemu vyhláseniu rozsudku odvolacím súdom.

8. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie dostatočným spôsobom, zaoberal sa tvrdeniami a dôkazmi strán sporu a zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver s poukazom na ním citované zákonné ustanovenia. Svoje rozhodnutie riadne odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP.

9. Primárne odvolací súd uvádza, že základom jeho rozhodnutia vo vzťahu k odvolacím dôvodom žalobcu je aplikácia ustanovenia § 387 ods. 2 CSP, pretože sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku súdom prvej inštancie. V súlade aj s ustálenou judikatúrou Ústavného súdu SR, súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozsudku dal odpoveď na všetky podstatné a právne významné okolnosti dané v sporovej veci. Rovnako aj vo vzťahu ku konaniu odvolacím súdom a k odôvodneniu jeho rozsudku sa poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 115/03 z 3. júla 2003, z ktorého vyplýva, že ani odvolací súd nemusí dať odpoveď na každý odvolací dôvod, len na ten, ktorý má pre vec podstatný význam. Podľa Nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 78/05 zo dňa 16. marca 2005, „ ... odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní však nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní“.

10. Na zdôraznenie správnosti právneho záveru súdu prvej inštancie v časti napadnutého výroku III., ktorým súd prvej inštancie povolil žalovanému splácať sumu 4.847,90 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 18.09.2018 do zaplatenia v pravidelných mesačných splátkach po 150,- eur vždy k poslednému dňu v mesiaci, pričom prvá splátka je splatná v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom rozsudok nadobudne právoplatnosť s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia, odvolací súd dodáva, že považuje za dostatočne zistené skutkové východiská povolenia splátok zistené súdom prvej inštancie z výsluchu strany sporu. Aj výsluch strany podľa § 195 CSP je totiž dôkazným prostriedkom, z ktorého môže súd prijať skutkové závery. Podľa odvolacieho súdu bol pre zistenie podstatných skutočností významných pre rozhodnutie o povolení splátok výsluch žalovaného dostatočný. Z ničoho nevyplývajú pochybnosti, že by nezodpovedali skutočnosti fakty uvádzané žalovaným, ako dôvody pre povolenie splátok. Výška splátok povolená súdom je vyššia ako bola dohodnutá splátka a doba, po ktorú bude žalovaný splácať svoj dlh (cca 3 roky) je aj podľa ustálenej rozhodovacej praxe primeraná. Pokiaľ žalovaný splátky nedodrží, nastane omeškaním plnenia aj jednej splátky splatnosť celého plnenia, celej priznanej sumy. Žalovaný poukázal v odvolaní na judikatúru krajských súdov. Odvolací súd uvádza, že nejde o ustálenú judikatúru, nakoľko rozhodovacia prax odvolacích súdov je rôzna.

11. Súd prvej inštancie rozhodol správne aj o nároku na náhradu trov konania, keď správne právne posudzoval vec podľa ustanovenia § 255 ods. 2 CSP a dospel k správne právne záveru, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 71,84 %, keď prihliadal z pohľadu úspechu v konaní nielen na žalovanú istinu, ale aj na úrok z omeškania. Odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1 MCdo 1/2004, ktorý upravuje skutkovo a právne obdobný prípad a závery tohto rozhodnutia aj keď sú použité ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku platného a účinného v čase rozhodovania, sú aplikovateľné aj v prejednávanej veci, nakoľko v Civilnom sporovom poriadku platnom a účinnom od 1.7.2016 je náhrada trov konania upravená obdobne, kedy je potrebné vziať na zreteľ pomer úspechu a neúspechu. Vo vyššie citovanom rozhodnutí sa dovolací súd zaoberal práve otázkou pomeru úspechu žalobcu v konaní v súvislosti s jeho úspechom v konaní ohľadne žalovanej pohľadávky a neúspechom v rozsahu príslušenstva žalovanej pohľadávky. Konštatoval, že základným meradlom pre nárok na náhradu nákladov v sporovom konaní je miera úspechu vo veci. Ak mal účastník plný úspech vo veci, prizná sa mu celá náhrada nákladov konania. Ak mal len čiastočný úspech, náhrada nákladov bude pomerne rozdelená. Ak je úspech a neúspech vyvážený, vysloví súd, že žiadny účastník nemá právo na náhradu nákladov konania. Žalobca má plný úspech, ak výrok rozsudku zodpovedá žalobnému petitu a naopak, žalovaný má plný úspech, ak žaloba je v plnom rozsahu zamietnutá. Ako žalobný petit sa označuje to, čoho sa žalobca domáha v podanej žalobe. Petit určuje, o čom má súd vo veci konať a rozhodovať (predmet sporu). Pokiaľ aj žalobný petit nepozostáva z dvoch samostatných nárokov, keďže žalovanú pohľadávku a jej príslušenstvo za také nemožno považovať, právny názor, že úspech žalobcu v spore ohľadne niektorého nároku nemôže založiť právo na náhradu trov konania, ktoré vznikli v súvislosti s ďalším nárokom, ak v tomto žalobca nebol úspešný, má ten význam, že každý neúspech žalobcu ohľadne príslušenstva žalovanej istiny nemôže byť bez ďalšieho prehliadaný, resp. paušálne považovaný za neúspech v pomerne nepatrnej časti s následkami uvedenými v ust. § 142 ods. 3 OSP.

12. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil a preto rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku III. ako aj závislom výroku IV. ako vecne správne podľa § 387 ods. 1,2 CSP. potvrdil.

13. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Úspešnému žalovanému nepriznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko mu v odvolacom konaní žiadne nevznikli.

14. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerov hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP):

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak
 - a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
 - b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu
 - c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
 - d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
 - e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
 - f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).
- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,
 - a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu
 - b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
 - c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).
- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)
- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)
- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)
- dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).